

**Керівнику Головного підрозділу детективів
Національного антикорупційного бюро України**

*03035, м. Київ, вул. Василя Сурикова, 3
Телефон: 0-800 503 200*

Потерпілий:
Державна інноваційна фінансово-кредитна установа

*01601, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 65-Б,
тел./факс (044) 354 04 70.*

в особі представника потерпілого:
адвоката

www.nabu.gov.ua, write@nabu.net

Кримінальне провадження № 520150000000000006.
Справа № 761/11536/16-к

У Шевченківському районному суду м. Києва відбувається судовий розгляд кримінального провадження № 520150000000000006 від 08.12.2015 року, в складі колегії суддів, за обвинуваченням у скоєні злочину, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України.

Згідно матеріалів кримінального провадження, своїми умисними діями, які виразились у розтраті майна Державної інноваційної фінансово-кредитної установи в особливо великих розмірах шляхом зловживання своїм службовим становищем, вчинив кримінальне правопорушення (злочин), передбачений ч. 5 ст. 191 КК України.

Згідно п. 2, 3, 9, 12, 13 статуту Державної інноваційної фінансово-кредитної установи, надалі за текстом «Установа», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15.06.2000 року за № 979 (на час скоєння злочину в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 08.08.2007 року № 1007 року; на даний час в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 28.12.2016 року № 1020), Установа є наступником майнових прав і обов'язків, зокрема за договорами про надання інноваційних позик, Державного інноваційного фонду та його регіональних відділень, державного підприємства «Українська інноваційна фінансово-лізингова компанія»; Засновником Установи є держава в особі Кабінету Міністрів України; Установа є юридичною особою відповідно до законодавства України; Установа має прав укладати договори, набувати майнові та особисті

НАЦІОНАЛЬНЕ АНТИКОРУПЦІЙНЕ БЮРО УКРАЇНИ

немайнові права, нести обов'язки, проводити претензійну роботу та залучати третю сторону для її проведення, а також виступати позивачем і відповідачем у суді; Установа діє на принципах повної господарської самостійності та самоокупності відповідно до затверджених в установленому порядку органом управління майном річних фінансових та інвестиційних планів, інвестиційних планів на середньострокову перспективу, а також порядку формування і використання коштів Установи, несе відповідальність за результати своєї діяльності та виконання зобов'язань перед державним і місцевими бюджетами і партнерами.

Обставини справи:

15.05.2015 року між Державною інноваційною фінансово-кредитною установою, в особі в.о. голови правління та Товариством з обмеженою відповідальністю ТА надалі за текстом ТОВ було укладеного Договору № від 15.05.2015 року про відступлення права грошової вимоги до Державного підприємства «Антонов» у розмірі 16 165 094,00 гривень.

Згідно п. 2.1. Договору за відступлення права вимоги, вказаного в п.п. 1.1. Договору, ТОВ сплачує на користь Установи грошові кошти у розмірі ринкової вартості права вимоги відповідно до пункту 17 Статуту Державної інноваційної фінансово-кредитної установи.

Ринкова вартість права вимоги визначена згідно зі Звітом про оцінку майна суб'єктом оціночної діяльності Приватним підприємством станом на 30.04.2015 року, складає 1 544 664,00 гривень.

Пунктом 2.2. Договору встановлено, що за Договором ТОВ сплачує Установі грошові кошти у розмірі 1 544 664,00 гривень.

18.05.2015 року вказані кошти були перераховані.

В Акті Державної фінансової інспекції в місті Києві № від 21.01.2016 року, позапланової ревізії окремих питань фінансово-господарської діяльності Державної інноваційної фінансово-кредитної установи за період з 01.01.2013 року по 17.02.2015 року зазначено, що відповідно до матеріалів наданих від Національного антикорупційного бюро України, листом від 04.01.2016 року № встановлено, що право грошової вимоги до ДП «Антонов» яке останнє має сплатити згідно інноваційного договору, наявне у ТОВ на підставі договору відступлення права вимоги № від 18.05.2015 року, укладеного з ТОВ Згідно п. 5.2. Договору відступлення права вимоги № від 18.05.2015 року ТОВ зобов'язується платити ТОВ грошові кошти в розмірі 3 450 000,00 гривень.

Таким чином, право грошової вимоги до ДП «Антонов» Установа 15.05.2015 року відступила ТОВ за 1 544 664,00 гривень; яке, в свою чергу, 18.05.2015 року відступила ТОВ за 3 450 000,00 гривень.

В подальшому, Рішенням Господарського суду м. Києва від 26.10.2015 року у справі № з ДП «Антонов» на користь ТОВ стягнуто заборгованість по Інноваційному договору № від 05.10.1998 року у розмірі 16 165 094,00 гривень. На даний час вказана справа знаходиться на розгляді Київського апеляційного Господарського суду, і провадження по ній зупинене.

Національним антикорупційним бюро України було встановлено що у вищевикладених обставинах є склад кримінального правопорушення, відомості про яке 18.12.2015 року внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочато досудове розслідування за ознаками складу кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України.

18.02.2016 року було затримано, ухвалою слідчого судді Солом'янського районного суду м. Києва задоволено клопотанням детектива Національного антикорупційного бюро України, якою обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою та визначено заставу у сумі, що становить 13,7 млн. грн., та відсторонено від займаної посади строком на 2 місяці.

У подальшому детективом Національного антикорупційного бюро України 18.02.2016 року за погодженням із процесуальним прокурором повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України.

Одночасно, з метою захисту державних майнових інтересів Установа, в порядку господарського провадження, звернулося до Господарського суду міста Києва з позовом до ТОВ в якому просило суд визнати недійсним Договір № від 15.05.2015 року про відступлення права грошової вимоги до ДП «Антонов» у розмірі 16 165 094 гривень, укладений між Державною інноваційною фінансово-кредитною установою та ТОВ

Рішенням Господарського суду міста Києва від 06.03.2018 року по справі № відмовлено в задоволенні позову Державної інноваційної фінансово-кредитної установи до Товариства з обмеженою відповідальністю, за участю третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні Відповідача Товариства з обмеженою відповідальністю про визнання договору про відступлення права вимоги недійсним.

Не погодившись з таким рішенням суду першої інстанції, Установа звернулася з апеляційною скаргою до Київського апеляційного господарського суду. Постановою Київського апеляційного господарського суду у справі від 15.05.2018 року, апеляційна скарга була задоволена: Рішення Господарського суду міста Києва від 06.03.2018 року по справі № скасована повністю і ухвалити нове рішення, яким задоволено вимоги Державної інноваційної фінансово-кредитної установи в повному обсязі.

В подальшому, за касаційною скаргою ТОВ, Постановою Верховного суду України від 14.08.2018 року, касаційну скаргу ТОВ, до якої приєдналося ТОВ, задовольнити частково, Рішення господарського суду міста Києва від 06.03.2018 року та постанову Київського апеляційного господарського суду від 15.05.2018 року у справі № скасовано, справу № направлено на новий розгляд до Господарського суду міста Києва.

Як зазначено вище, на даний час розгляд кримінального провадження № 520150000000000006 від 08.12.2015 року знаходиться в провадженні

Шевченківського районного суду м. Києва, судова справа розглядається в складі колегії суддів, за обвинуваченням у скоєні злочину, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України, згідно обвинувального акта від квітня 2016 року.

Постановою детектива Державна інноваційна фінансово-кредитна установа визнана потерпілою особою у кримінальному провадженні. В період розгляду справи по суті, 20.09.2016 року Установа звернулася до суду з заявою про залучення юридичної особи до провадження в якості потерпілого. Заява була задоволена.

У лютому 2018 року, прокурори Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Генеральної прокуратури України (далі – САП), які підтримують державне обвинувачення в суді, домовились з обвинуваченим вказаному кримінальному провадженні . та його захисниками про укладення Угоди визнання винуватості. Водночас, вказаними домовленостями обумовлено здійснення перекваліфікації правопорушення та зміни правової кваліфікації у висунутому обвинуваченні, а саме з ч. 5 ст. 191 на ч. 2 ст. 364 КК України.

Повідомляємо, що представником Державної інноваційної фінансово-кредитної установи 23.02.2018 в порядку ч. 4 ст. 469 КПК України була надана згода прокурору на укладення угоди про визнання винуватості лише з урахуванням інтересів потерпілої сторони, в тому числі відшкодування завданих збитків.

Водночас, у ході судового засідання 05.09.2018 року прокурор САП заявив клопотання про укладення угоди про визнання винуватості з обвинувачуваним всупереч нормам кримінального процесу України та інтересам потерпілого. А саме, в тексті самої угоди вказана інша кваліфікація правопорушення, ніж та яка передбачена обвинувальним актом: а саме не ч. 5 ст. 191, а ч. 2 ст. 364 КК України.

Зміна кваліфікації не проходила окремої процедури під розгляду справи в суді.

Також, пунктами 4.2, 4.3. угоди про визнання винуватості порушуються як процесуальні, так і майнові права потерпілої особи, державним інтересам. Так, в тексті угоди не зазначено істотні обставини скоєння злочину, які мають суттєве значення для повернення розтраченого майна, які додатково були вказані у мотивувальній частині Постанови Верховного суду України від 14.08.2018 у справі № .

Слід відмітити, що викликає сумнів у законності дій прокурора стосовно передбачення абз. 2 п. 4.3 угоди про визнання винуватості взагалі звільнення обвинуваченого від цивільної відповідальності у вигляді відшкодування державі, в особі Державної інноваційної фінансово-кредитної установи, майнової шкоди.

На підставі викладеного, -

ПРОШУ:

Прийняти заходи реагування відповідно до чинного законодавства України та повноважень Національного антикорупційного бюро України.

Представник потерпілого

або

«06» вересня 2018 року